

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCXLIX. ad annum DCLXXVI.

Parisiis, 1644

Epistola XVII. Martini Papae I. Eivsdem Argvmenti Cvm Svperiore.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15300

interrogassemus, cognouimus ab eo, quod nihil huc detulerit ab Italia. & miratus sum, & glorificaui Deum meum etiam in hoc, quoniam sicut scit tribulationes nostras dispensat. maxime cum fames in hac terra & necessitas talis esset, ut panis in ea tantum nominetur, non tamen penitus videatur. Quoniam nisi mittantur nobis ex partibus illis sumptus, vel a partibus Ponti, hic viuere omnino nequimus. Spiritus enim promptus est, caro vero infirma, ut etiam ipse nosti. Neque enim dispensatio quæuis potest in hac terra ullatenus inueniri in solatium saltem modici sumptus. Si ergo, ut dictum est, transmissum fuerit illinc frumentum, & vinum, aut oleum, & alia quædam quoquo modo, festina prout potueris mittere nobis. Neque enim huiusmodi mala, ut reor, ostendi sanctis, qui ibidem sunt, vel his qui sunt ecclesiæ illius, ut usque adeo mandatum Domini paruipenderent: præsertim cum Apostolus Philippensibus scripsit, gratias agens eis, quod & Thessalonicam & semel & bis in usum sibi miserint. ubi & *Philip. 4.18.* subdit: *Habeo autem omnia, & abundo.* Si enim peregrinos illic, id est Romæ, ita reficit sanctus Petrus, quid dicemus de nobis, qui proprii serui eius sumus, & saltem ad momentum ministrauimus ei, & in tali exilio & afflictione consistimus? Cognitionem autem feci ad dilectionem vestram quarundam specierum, quæ comparari debent illic. & horum, quæso te, more solito curam habeto, ut nosti, ad emendum & mittendum nobis propter multas necessitates nostras, & frequentes infirmitates.

EPISTOLA XVII.

MARTINI PAPÆ I.

EIVSDEM ARGVMENTI CVM SVPERIORE.

OMNE desiderium habemus semper literis nostris caritatē vestram consolandi, & releuandi vos a solitudine quæ vobis de nobis est. Vobiscū vero & omnes sanctos & fratres nostros, qui curā nostri propter Dominum gerunt. Ecce & impræsentiarum scribo vobis quæ coartant nos. Veritatē dico in nomine Christi Dei nostri. Remoti enim ex omni mundana turbatione, & depositi a peccatis nostris, ecce & ipsa vita caruimus. Siquidem hi qui in hac regione habitant, omnes gentiles existunt, & gentiles
mo-

mores acceperunt hi, qui hic habitare noscuntur, nullam caritatem prorsus habentes, quam iugiter hominum natura & inter ipsos quoque barbaros crebra compassione demonstrat. Nouit itaque Deus, nisi ex nauiculis, quæ veniunt ex partibus Romanix, ut hi qui hic sunt, nuncupant, partes videlicet Græcorum Ponticas partes vocantes. Nam nec semel de regione ista usque ad vnum trimisium frumentum potui comparare: sed nec alterius cuiuscumque generis speciem, nisi, ut prædictum est, ex nauiculis quæ huc raro veniunt, ut sale onustæ recedant. Sic potuimus emere tres vel quatuor modios nomismate, usque ad præsentem Septembrium mensem. Usque nunc vero non potuimus de nouis geniminibus emere, nisi vno nomismate modios quatuor. Miratus sum autem, & adhuc miror indiscretionem & incompassionem omnium qui quondam mihi pertinebant, & amicorum meorum ac propinquorum, quia sic funditus infelicitatis meæ obliti sunt, & nec scire volunt, ut inuenio, siue sim super terram, siue non sim. Miratus quoque multo magis sum in eos, qui sunt sanctissimæ apostoli Petri ecclesiæ, quoniam tantam dederunt operam de corpore ac membro suo, id est super dilectione nostra, ad reddendos nos sine solitudine, saltem super corporali usu, quotidianoque sumptu. Nam etsi aurum ecclesia sancti Petri non habet, frumento tamen & vino, & aliis necessariis expensa non caret per gratiam Dei, ut modicæ saltem exhibitionis curam gessissent. Qualem putas conscientiam habemus exhibendi ante tribunal Christi accusantibus omnibus tunc & rationem reddentibus hominibus, qui ex eodem luto & massa consistunt? Quæ formido est, quæ cecidit super homines ad mandata Dei minime facienda, aut timor ubi non est timor? An subtractione usque adeo nos spiritus maligni operiunt? An ita inimicus omni plenitudini ecclesiæ apparui, & aduersarius illis? Verum tamen Deus, qui omnes vult saluos fieri, & ad agnitionem veritatis venire, per intercessionem sancti Petri stabiliat corda eorum in orthodoxa fide, & confirmet contra omnem hæreticum, & aduersariam ecclesiæ nostræ personam, & immobiles custodiat, præcipue pastorem qui eis nunc præesse monstratur: quo in nullo prorsus decedentes, vel declinantes, aut dimittentes eo-

rum, quæ in conspectu Domini & sanctorum angelorum eius in scriptis professi sunt, usque ad pusillum quippiam, vna cum humilitate mea coronam percipiant iustitiæ orthodoxæ fidei de manu Domini & saluatoris nostri Iesu Christi. De humili namque hoc corpore meo & ipsi Domino cura erit, vt sibi gubernare placet, siue in tribulationibus indefinentibus, siue in modico refrigerio. Dominus enim prope est, & quid sollicitus sum? Spero quippe in miserationes eius, quod non tardet modo finire meum quo iusserit cursum. Omnes vestrates propter Dominum salutate, & omnes qui pro Dei amore meis compassi sunt vinculis. Deus excelsus potenti manu sua protegat vos ab omni temptatione, & saluet in regnum suum.

CONCILIVM

^b LATERANENSE ROMANVM,
IN QVO CENTVM ET QVINQVE EPISCOPI
Typo Constantis imperatoris proscripto, Monothelitarum hæresin, eiusque promotores, Cyrum Alexandrinum, Sergium, Paulum, & Pyrrhum Constantino-
polititanum condemnarunt, ^d anno Domini DCXLIX.
tempore Martini papæ I. celebratum.

SECRETARIVS I.

*In nomine Domini Dei saluatoris nostri Iesu Christi, imperii
domini Constantini piissimi Augusti anno nono, sub die
tertio Nonas Octobris, indictione octaua.*

PRÆSIDENTE sancto ac beatissimo Martino papa sanctæ sedis apostolicæ vrbis Romæ, propositis sacrosanctis & venerabilibus euangelis in ecclesia Domini Dei & saluatoris nostri Iesu Christi, quæ vocatur Constantiniana, residentibus etiam viris venerabilibus, pariterque cum eo audientibus:

Maximo sanctissimo Aquileiensi episcopo.	Sergio Tempfanensi episcopo.
Deusdedit sanctissimo Caralitano episcopo.	Reparato Manturianensi episcopo.
Mauro Casenate episcopo, &	Epiphanio Albanensi episcopo.
Deusdedit presbytero, agentibus locum Mauri sanctissimi episcopi Rauennatis ecclesiæ.	Benedicto Aiaceno episcopo.
	Iuliano Hostano episcopo.
	Papinio Vibonensi episcopo.
	Maximo Pifaurenensi episcopo.
	Luciano Leontinenensi episcopo.

ANNO
CHRISTI
649.